

hugst, for den er intet mindre end ødelæggende for Skovene, hvis den skal fortsættes blot i en kort Aarrække. Det giver f. Eks. uheldige klimatiske Forhold, store Huller i Skovene, hvor Nattefrost, Vind o. s. v. kan faa helt anderledes fat, end hvor Bevoksningen er normal, det giver Museplage, til Dels ogsaa Græsplage, og det vil mange Steder være umuligt at faa tilplantet disse ryddede Arealer paa forsvaerlig Vis. Som sagt, det er min Overbevisning, at de allerfleste er helst fri for denne Skovning, som rimeligt er, da det er ødelæggende for alle Skove. Der er enkelte Skove, som er meget uheldigt stillede, idet Skovejerne f. Eks. har et stort eller to store Hugstaar i den treaarige Periode, som er lagt til Grund. Der skal altsaa hugges dobbelt saa meget som i Gennemsnit af dette Treaar, og det kan komme til at svie overordentligt til vedkommende Skov i en lang Aarrække. Hvis Skovejerne skulde have betalt fuld Skat, altsaa ogsaa Merindkomstskat, af denne fordoblede Indtægt, vilde de maaske let være kommet op i en betydelig højere Klasse, end hvor de ellers vilde være, og derved komme til at svare en uforholdsmæssig høj Skat og til Gengæld kun faa det at faa nogle faa Kroner mere pr. Favn Brænde og faa sin Skov ødelagt. Jeg vil altsaa haabe, at man følger det Princip, man hidtil har fulgt, for det er absolut det rigtige.

Den ærede Ordfører sagde, at der kunde være Anledning til at betragte Indtægten af den ekstraordinære Skovning som Merindkomst. (*Ordføreren* [Ivar Berendsen]: Nej, kun Forskellen mellem Maksimalprisen og Gennemsnitsprisen!), altsaa at det var rigtigt at betragte Indtægten, som skyldes den forhøjede Pris, som Merindkomst; men det sker ogsaa for den halve Del af Brændets Vedkommende; den anden Halvdel bør der efter min Mening ikke røres ved, fordi det i Virkeligheden er et stort Tab, som paaføres Skovejerne. Der er neppe nogen Skovejer, der har haft saa lidt Samfundsfølelse, at han ikke har kunnet forstaa, at Skovningen var nødvendig i disse Tider, men det er noget helt andet, end hvad det ærede Medlem fra Silkeborg har sagt, og dersom nogen tror, at man skover, fordi det er en fin Forretning, som det ærede Medlem fra Silkeborg sagde, tager man fejl. Jeg haaber som sagt, at man vil følge det Princip, man hidtil har fulgt, for det er rigtigt, og de Tanker, der nylig blev udkastet, er aldeles forkerte.

Finansministeren (Brandes): De Ændringsforslag, der er stillede af den ærede Ordfører, kan jeg selvfølgelig tiltræde. De gaar ud paa rent redaktionelle Ændringer, foraarsagede ved Vedtagelsen af det eneste Ændringsforslag, der blev stillet ved Lovforslagets anden Behandling her i Tinget.

Det ærede Medlem fra Odsherred (Jensen-Nybjerg) fremdrog Spørgsmaalet om, hvorledes det nye Gennemsnitsaar 1914 vilde komme til at virke for saadanne, hvis Regnskabsaar gik fra Sommer til Sommer. Det ærede Medlem berørte Forholdet, som det havde været i tidligere Love om den overordentlige Indkomstskat, og var klar over, at der i og for sig ikke var synderlig Grund til at tale mere om dette Forhold, som er afgjort ved tidligere Love. Jeg kan kun sige om Forholdet: Et af to: Enten maa man slette 1914 som Gennemsnitsaar, eller ogsaa maa man tage Konsekvensen af at have det som Gennemsnitsaar; og Konsekvensen er den, som det ærede Medlem allerede har nævnt. Men jeg har erklæret mig villig til at undvære Gennemsnitsaaret 1914. Skulde man ved en fornyet Overvejelse af Spørgsmaalet komme dertil, at man helst saa det borte, skulde jeg gerne gaa med dertil. Jeg er dog ikke helt vis paa, at det er det, det ærede Medlem vil.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) kom efter min Mening 11 Maaneder for sent med de Betragtninger, han her gjorde gældende. Ved anden Behandling, som det ærede Medlem nævned, af den overordentlige Indkomstskat i Fjor stillede det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) et Ændringsforslag om, at den Skovhugst, der af samfundsmæssige Grunde paabødes af Myndighederne, ikke ved sin Indtægt skulde give Anledning til Merindkomstskat. Dette Ændringsforslag var i Forvejen behandlet i Udvalget, og der havde fra alle Sider været Enighed om det berettigede deri. Det blev saa fremdraget her i Salen i Virkeligheden for at give mig Anledning til en Udtalelse, jeg da kom frem med, efter hvilken jeg erklærede mig enig med det ærede Medlem deri, at naar Myndighederne paabød Skovejerne at foretage en saadan overordentlig Skovhugst, skulde denne ikke give Anledning til Merindkomstskat, og der var ingen, der gjorde Indsigelse derimod. Det høje Folketing tiltraadte ved sin Tavsshed Tanken i det Ændringsforslag, der var stillet af det ærede Medlem fra Svendborg.